

Derfor siger jeg, at det er sådan et lidt tomt postulat, man står og råber højt, og hvor er det forfærdeligt, og hvor er vi onde. Ja, så tilhører jeg den onde gruppe, og sådan er det.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:44

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

De eneste, der har brugt ordet ond i den her sal, er hr. Jesper Langballe, der sagde, at han selv var ond, og så er det ordføreren, der sagde, at ordføreren selv var ond. Ellers er der ikke blevet sagt ordet ond.

Ordføreren bruger det her argument med, at der er kø, og fordi der er kø, skal det være mand-kvinde-familierne, som skal til først. Det forstår jeg overhovedet ikke, hvis man tager udgangspunkt i barnets tarv. Men hvis vi går ind på den tankegang, vil det så sige, at i en situation, hvor der ikke var kø, ville Det Konservative Folkeparti acceptere, at homoseksuelle kunne adoptere? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er det meget simple spørgsmål, som hr. Simon Emil Ammitzbøll stillede tidligere, jeg tror, det var til Venstres ordfører, nemlig: Hvad er vigtigst for Det Konservative Folkeparti? Er det A: at der er en mand og kvinde i en familie? Eller er det B: at der er kærlige forældre?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Vivi Kier (KF):

Det sidste spørgsmål synes jeg slet ikke man kan stille på den måde, og det vil jeg slet ikke svare på, fordi det er en kombination af mange ting.

I forhold til det med kø og børn må jeg sige, at alle de par, som er godkendt som adoptanter i dag, har gennemgået alle de her undersøgelser, som man nu også gerne vil have at homoseksuelle par skulle kunne gennemgå, og at de står på en venteliste. Så det er nogle, som er godkendt til at kunne varetage den her forældre-evne.

Og ja, så må jeg sige, at hvis der pludselig stod millioner af børn og bankede på døren og havde brug for at få et godt hjem, de kunne blive adopteret til, var jeg villig til at gå ind og kigge på de grænser, der findes. Men så var det ikke kun grænser i forhold til de homoseksuelle, så ville det også være den aldersgrænse, som findes i dag, og den grænse, der gør, at et par, der

egentlig gerne vil godkendes som adoptanter, ikke kan blive godkendt, hvis den ene er bare lidt syg; så det tæller ikke helt. Så der er mange grænser i et bredt spektrum, man må kigge på. Men igen er mit udgangspunkt, at et barn har brug for og har ret til en far og en mor. Det er den indfaldsvinkel, vi har til det her beslutningsforslag.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 14:46

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Ordføreren har talt om gode og onde. Ordføreren har talt om, at spørgsmålene ligner hinanden meget. Jeg kunne næsten have lyst til at være lidt fræk og sige, at jeg synes, at ordførerens tale lignede justitsministerens tale meget, for det var jo nærmest ordret de samme pointer.

Jeg forstår ikke helt, hvorfor Det Konservative Folkeparti nu i to omgange får hele den her diskussion til at handle om, at Det Konservative Folkeparti er et offer, som det er synd for, og som andre er efter. Det er jo ikke det, der er det væsentlige. Sagen handler om, at jeg med det her forslag ønsker at give adgang til, at homoseksuelle i registreret partnerskab kan ansøge om at blive godkendt som adoptivforældre, sådan at vi udvider antallet af folk, der kan blive godkendt, og derved sikrer, at børnene får de bedste forældre.

Vil ordføreren ikke forholde sig til det?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:47

Vivi Kier (KF):

Allerførst vil jeg da vælge at tage den første kommentar som en kompliment, for ministeren og jeg er medlem af det samme parti, og så er det jo sådan set rigtig godt, at vi måske tænker lidt på samme måde.

Når hr. Simon Emil Ammitzbøll så synes, at jeg placerer mig i offerrollen, må jeg sige nej. Men jeg har jo siddet og fulgt debatten de sidste par timer, og det er jo lidt sådan, at for de partier, som kommer og er lidt positive over for forslaget, er alt jo lutter idyl, men det er det ikke med os andre, som tillader os at sige, at vi har en anden indgangsvinkel til det, og at sige, hvorfor vi siger nej.

Jeg synes, jeg har forholdt mig til det: Jeg siger nej til, at homoseksuelle par skal have mu-